S02E08
Rituál separace

Věnováno Ai Jazawě[1] *za mangu Nana*[2].

18.1 *Prolog*

(Záběr zblízka na rudé papírové srdce na náhrdelníku, nedbale položeném na složených novinách.)

Melanie Navrátil (m. o.): Lidé odnepaměti považovali srdce za symbol lásky. Dřív jsem si myslela, že je to jen nějaký výmysl autora-muže romantických seriálů. Ale teď si myslím, že je to proto, že odmítnutá láska bolí jako infarkt.

(Záběr se oddaluje a začíná být patrné, že náhrdelník leží na novinách v otevřené popelnici plné odpadu.)

*** Neděle 12. června 2011 ***

18.2 *Setkání po čtrnácti dnech*

Pokoj Melanie Navrátil, odpoledne. Melanie Navrátil leží v posteli s Mili. Drží se za ruce.

Mili: Už jsme se skoro dva týdny neviděly. Chyběla jste mi.

Melanie Navrátil: Vy mně také.

Mili: Mohly bychom někam vyrazit. Co myslíte?

Melanie Navrátil: Teď se mi na procházku nechce.

Mili: Tak... co byste ráda dělala?

Melanie Navrátil: Chtěla bych už někde získávat pracovní zkušenosti. Začít kariéru a vydělat si další peníze. Ty z loňska mi už pomalu docházejí.

Mili: Aha.

Melanie Navrátil: Ve středu jsem si hledala letní brigádu.

Mili: A našla jste něco?

Melanie Navrátil: Bohužel nic zajímavého. Prý je na tom ekonomika špatně. Loni to bylo lepší.

Mili: To je škoda. Mně zase bylo včera smutno. Stýskalo se mi po vás, a ještě se mi ztratil můj nejoblíbenější hrnek na čaj. Stává se vám něco podobného?

Melanie Navrátil: *(sebevědomě:)* Když jsem smutná, tak se do něčeho pustím a hned je mi veselo.

Mili se zasměje.

Melanie Navrátil: Co je tu k smíchu?

Mili: Kdyby to šlo tak snadno...

Melanie Navrátil: Co chcete přes léto dělat vy?

Mili: Budu chodit do letní školy.

Melanie Navrátil: Do jaké?

[1] Častěji používaná je anglická transkripce „Ai Yazawa“.
[2] [*Nana (Ai Jazawa)*]

Mili: V Západním Městě. Je to letní škola výtvarných umění; kreslení, malování, keramika, fotografování a tak.

Melanie Navrátil: To se mi líbí. Myslíte, že bych tam mohla chodit s vámi?

Mili: To bych rozhodně moc ráda, ale nevím, zda už nebudou mít plno. Začínají asi za měsíc. Dám vám pak telefonní číslo a zítra se zeptejte.

Melanie Navrátil: Dobře.

*** Pondělí 13. června 2011 ***

18.3 *Obsazeno*

Pokoj Melanie Navrátil, dopoledne. Melanie Navrátil drží mobilní telefon a telefonuje.

pracovník (m. o. – z telefonu): Je mi líto, máme plno už od března. Zkuste to příští rok, nelépe hned v lednu, to tu ještě bývá míst dost.

Melanie Navrátil: *(zklamaně:)* Tak děkuji. Na shledanou.

pracovník (m. o. – z telefonu): Na shledanou.

Melanie Navrátil zavěsí.

*** Pondělí 11. července 2011 ***

18.4 *Letní škola*

Třída letní školy,[3] *dopoledne. Je velmi slunečný letní den. Studenti a* VYUČUJÍCÍ *sedí v kruhu na koberci, Mili a Sáček vedle sebe.*

vyučující: Nepřipadne vám někomu divné učit se v létě? Mně to tak připadalo, když jsem byl v letní škole poprvé. Myšlenky mi poletovaly všude možně a nemohl jsem se soustředit.

Mili se zájmem zírá na Sáčka, který má jediný oholenou hlavu. Sáček si toho všimne a usměje se na ni. Mili se zastydí.

vyučující (m. o.): Ale ono to nevadilo. Když jsem na to pak po nějaké době vzpomínal, uvědomil jsem si, že znalosti a dovednosti nebyly to hlavní, co jsem si odtud odnesl.

*** Středa 13. července 2011 ***

18.5 *Sáček (1)*

Třída letní školy. Studenti kreslí na malé výkresy náčrtek lidské hlavy ve stylu mangy[4]*. Mili ukáže svůj náčrtek* VYUČUJÍCÍ.

vyučující: Ty oči máte moc blízko u sebe, vypadá, jako by chtěla někoho zabít. A také to pravé oko máte moc velké.

[3] Školní třída v patře dvě. Místo lavic je na podlaze rozložen velký koberec. Z oken je vidět zastřešení nástupišť železniční stanice.

[4] Manga je japonský komix vyznačující se některými charakteristickými znaky jako velké oči, komplikované účesy, malý nos, někdy také až nepřirozeně dlouhé nohy či realisticky do detailů prokreslené pozadí.

Mili: *(s úsměvem:)* To je fakt. Ale je to směšné, ne?

vyučující: Svým způsobem. Ale správný umělec chce, aby se divák smál jeho postavám, ne jemu.

Mili: *(trochu uraženě:)* Co tím chcete říct?

vyučující: *(Podá jí výkres.)* Chci tím říct: zkuste ty oči vygumovat a nakreslit dál od sebe a stejně velké.

Mili: Nic víc?

vyučující: Nic víc.

Mili si vezme výkres a VYUČUJÍCÍ *jde k dalším studentům. Sáček se Mili pochlubí svým, velice povedeným, náčrtkem.*

Mili: *(okouzleně:)* Ta je krásná...

Sáček: *(Koukne na Miliin výkres.)* Nepotřebujete pomoc?

Mili: *(Zastydí se.)* Ani ne. Já jsem spíš na keramiku.

Sáček: Chtěla byste se tím živit? Dělat vázy, květináče, trpaslíky...

Mili zakroutí hlavou.

Sáček: A čím byste se chtěla stát?

Mili: Domácím dělníkem. Přála bych si pečovat o partnera, děti a dům s překrásnou zahradou.

Sáček se usměje, Mili jeho úsměv opětuje.

Sáček: Jmenuji se Sáček, podle saka. *(Podá jí ruku.)*

Mili: *(Jeho ruku jemně stiskne.)* A já jsem Mili, jako že jsem milá, ale také proto, že moje rodné jméno je Milada.

18.6 *Sáček (2)*

Třída letní školy o přestávce. Mili a Sáček sedí na koberci spolu.

Sáček: Chodíte s někým?

Mili: Ano, mám dívku.

Sáček: Aha. A líbí se vám i kluci?

Mili: Ještě jsem takového nepotkala.

Sáček: Já také ne.

Mili se zasměje.

Mili: Jste dívka, že?

Sáček: Ano.

Mili: A vy s někým chodíte?

Sáček: Teď zrovna s nikým.

Mili: Určitě si někoho najdete, jste moc hezký.

Sáček: *(Usměje se.)* Děkuji.

Mili: Čím byste se chtěl stát vy?

Sáček: Mám sen, že budu kadeřníkem.

Mili: A nebude to lidem divné, kadeřník bez vlasů?

Sáček: Na tom přece nic není. Kadeřník bez vlasů je jako gynekolog bez vaginy.

Mili se znovu zasměje.

*** Sobota 23. července 2011 ***

18.7 *Polyamorie*

Pokoj Melanie Navrátil, odpoledne. Mili a Melanie Navrátil leží v posteli vedle sebe.

Mili: Chutnají vám palačinky?

Melanie Navrátil: Moc ne.

Mili: A co vám chutná nejvíc?

Melanie Navrátil: Knedlíky s mákem. A také drůbeží šunka.

Mili se zasměje.

Melanie Navrátil: Co je na tom k smíchu?

Mili: Jste zajímavá. Baví mě vás objevovat.

Melanie Navrátil: Vy se mi líbíte prostě taková, jaká jste. Je mi jedno, co vám chutná.

Mili: Venku je krásně. Nechtěla byste zítra se mnou na výlet někam daleko? Třeba do Černých hor...

Melanie Navrátil: To bych ráda, ale když jsem nesehnala brigádu, dopoledne musím dělat domácí práce, i v neděli, takže nemohu na celý den na výlet.

Mili: Chápu. Fascinuje mě, jak jste úžasně zodpovědná.

Melanie Navrátil: Není to tak docela moje myšlenka. Říká to dáda. Ale já s tím souhlasím.

Mili: Aha.

Chvilku obě mlčí. Mili něco vrtá hlavou.

Mili: Melanie Navrátil?

Melanie Navrátil: Ano?

Mili: Věříte v polyamorii?

Melanie Navrátil: Co to je?

Mili: Že se mohou skutečně milovat víc než dva lidé současně.

Melanie Navrátil: Vždyť je zázrak, už když se milují dva... Jako třeba my.

Chvilku obě mlčí. Mili vzdychne.

Mili: Škoda, že nemáme děti. Jsou tak roztomilé... S nimi by to bylo hezčí.

Melanie Navrátil: Já ještě nechci. Dáda říká, že dítě změní člověku život a já se ještě nechci měnit. Chci si užívat, že jsem s vámi. Jste to nejhezčí, co se mi v životě stalo.

Mili se usmívá, ale mlčí.

*** Sobota 30. července 2011 ***

18.8 *Milostný trojúhelník*

Kuchyně domu rodiny Hviezdoslav,[5] *odpoledne. Mili má tričko s krátkými rukávy a tříčtvrteční kalhoty, je bosá. Rozlévá do sklenic pomerančový nápoj.*

Mili (m. o. – myšlenky): Melanie Navrátil je dominantní, možná až moc, ale zase pokaždé ví, co chce. Líbí se mi, jak umí být zatvrzelá, spolehlivá, ať se děje cokoliv. Mohu se na ni spolehnout. A je tak zodpovědná... Ale se Sáčkem jsme si zase bližší, víc na něj myslím a trávíme spolu spoustu času. Připadá mi, že by mu beze mě bylo smutno.

Krabici s nápojem odloží a vezme rum. Začne ho nalévat do menších skleniček. Najednou přestane.

Mili (m. o. – myšlenky): *(Vyděšený výraz.)* Ale co když se do sebe zamilují a mně nakonec nezbude nikdo? *(Zasměje se a pokračuje v nalévání.)* Takové věci se nestávají...

Mili je nervozní. Klepe se jí ruka a rozlije rum. Přestane nalévat.

Mili (m. o. – myšlenky): *(vyděšeně:)* Ale co když ano? Co jsem to udělala?

Mili vezme skleničku rumu a rychle ji vypije. Je jí to značně nepříjemné. Brr...

Mili (m. o. – myšlenky): Netušila jsem, že je to tak silné.

18.9 *První hosté*

Před vchodem do domu rodiny Hviezdoslav. Přijdou Jura a Sáček. Sáček zazvoní. Po chvíli jim otevře Mili.

Mili: Dobrý den.

Sáček: Dobrý den. Tak, toto je Jura.

Mili: Dobrý den. Ráda vás poznávám.

Jura: Dobrý den.

Sáček: Nevadí, že jsme tu trochu dřív?

Mili: Vůbec. Pojďte dál.

18.10 *Alkohol*

Kuchyně. Sáček (odložil sako a má bílé tričko s krátkými rukávy a barevným potiskem a dlouhé džíny, je bosý) sedí na kuchyňské lince a sleduje Mili, která, sedíc u stolu s Jurou, třídí mix slaného pečiva na jednotlivé talířky.

Jura: Mohu pomoci?

Mili: Budu ráda, nějak se mi to motá před očima. *(Posune krabičku k Jurovi.)*

Jura začne třídit.

Mili: *(Nabídne mu skleničku.)* Nedáte si rum?

Jura: Ne, děkuji. Alkoholu bych se raději vyhnul. Nechci, aby se mi to také motalo před očima.

Mili se uchechtne a na dálku nabídne Sáčkovi, ten to gestem odmítne, tak se Mili napije sama.

Sáček: *(starostlivě:)* Nepřežeňte to!

Mili: Vždyť už mi bylo osmnáct...

Ozve se domovní zvonek, Mili jde otevřít. Po chvilce přivede Melanii Navrátil, Bernarda Koniklecového a Janu Zlomilovou. Představí je:

[5] Prostorná místnost s kuchyňskou linkou, velkým stolem, ledničkou, několika uzavřenými skříněmi a spoustou do kouta odsunutého nepořádku, který by patřil na půdu a ne do kuchyně. (Součástí toho nepořádku je nevyužitá krejčovská panna.) Na kuchyňské lince i ve dřezu je rozházené různé nádobí.

Mili: Tak už jsme tu všechny. Toto jsou Melanie Navrátil, Bernard Koniklecový a Jana Zlomilová a toto Sáček a jeho sourozenec Jura.

Jura vstane a přijde k Bernardu Koniklecovému. Mili si zatím sedne ke stolu a pokračuje v třídění slaného pečiva.

Jura: Těší mě.

Bernard Koniklecový: Mě také.

Jana Zlomilová: Ta Jura, nebo ten Jura?

Jura: Ten.

18.11 *Konfrontace*

≅

K Sáčkovi, sedícímu na lince, přijde Melanie Navrátil. Přejede ho pohledem. Sáček je z ní nervozní. Melanie Navrátil zůstává sebevědomě klidná.

Melanie Navrátil: Takže vy jste Sáček?

Sáček: Ano.

Melanie Navrátil: Ráda vás poznávám. Mili mi o vás hodně pověděla.

Sáček: *(stydlivě:)* Vážně?

Melanie Navrátil: Říkala, že se s vámi dá příjemně popovídat a že si pomáháte v letní škole.

Sáček mlčí, stydí se.

Melanie Navrátil: Zajímalo by mě, kolik je na tom pravdy. Chodím s ní už půl roku, a jak ji znám, neumí nic brát vážně. Pořád se všemu jen směje. Ale přesto ji mám ráda.

Sáček: Promiňte, musím na záchod. *(Seskočí z kuchyňské linky a rychlým krokem odejde.)*

18.12 *Porodní med*

≅

Bernard Koniklecový, Jura a Jana Zlomilová spolu mluví. Přijde k nim Melanie Navrátil a také Mili.

Bernard Koniklecový: Zkoušel už jste někdy tancovat?

Jura: Kdepak, já nechodil ani do tanečních.

Bernard Koniklecový: A nezkusíte to? Zjistil jsem, že mě to baví. Tančím v nové skupině Porodní med.

Jura kroutí hlavou. Mili přestane třídit a podívá se na ostatní.

Mili: Já tančím ráda. Ukázala bych vám to, kdyby se mi teď tak nějak legračně nemotala hlava. *(Chytne se za čelo.)*

Bernard Koniklecový: Původně jsem navrhoval „Plodový med“ podle plodové vody, ale kolegám se víc líbilo Porodní med.

Jura: Spíš bych chtěl zkusit skládat elektronickou hudbu.

Bernard Koniklecový: Aha.

Bernard Koniklecový: *(na Janu Zlomilovou:)* A jak se daří vám?

Jana Zlomilová: Mám si postěžovat?

Jura: Klidně.

Jana Zlomilová: Představte si, že ten bídák Boris Bezděkovský se se mnou rozešel!

Melanie Navrátil: A proč?

Jana Zlomilová: Kvůli nějakému hipsterovi. Přivedl ho na naši schůzku a prohlásil, že se mu líbí víc, že já jsem prý na něj moc obyčejná. A ten hipster dodal, že mu připadám bananální[6]. Vždyť ani nevím, co to slovo znamená!

Melanie Navrátil: Ester Krejčí by to věděla...

Jana Zlomilová: Ale proč mi potom říkal, že mě miluje, když přitom celou dobu toužil po někom, kdo nosí brýle a chrlí ze sebe cizí slova?

Mili: Přála bych si, aby každý věděl předem, po kom touží...

Jana Zlomilová se zamyslí. Mili se rozhlédne.

Mili: Kde je Sáček?

Melanie Navrátil: Před chvilkou říkal, že jde na záchod.

Mili: *(nechápavě:)* Aha. *(Zakroutí hlavou.)*

18.13 *Sourozenecká láska*

≅

Jana Zlomilová: *(na Bernarda Koniklecového:)* Vy jste také jedináček?

Bernard Koniklecový: Ne, jsem prostřední ze tří sourozenců.

Mili vstane a nenápadně odchází.

Jana Zlomilová: Dělá mi to starosti. Co když se mi všechny vztahy rozpadají proto, že jsem jedináček?

Jura: Já jsem sice také sourozenec, ale myslím, že být jedináček je docela normální.

Jana Zlomilová: Myslíte? A jaké to je být sourozencem?

Jura: Vlastně... Také docela normální.

Jana Zlomilová: Chtěla bych někdy zažít takovou tu sourozeneckou lásku, alespoň na chvilku.

Jura: Víte... To není zrovna něco, co by šlo zažít na chvilku.

Bernard Koniklecový: Moje zkušenosti se sourozeneckou láskou jsou takové, že právě ti lidé, kteří vás nejvíc otravují a štvou, jsou ti jediní, kteří vás neopustí, když je vám nejhůř, a pomohou vám se z toho dostat.

18.14 *Nic, co by vás bolelo*

Kuchyně, o chvíli později. Zatímco si ostatní povídají, Mili se vrátí z chodby. Má nepřítomný pohled a zmateně se rozhlíží.

Jana Zlomilová (m. o.): Když to je hrozně těžké. Každý měl nějakou vadu. Buď byl moc hloupý, nebo moc chytrý nebo moc vysoký, nebo moc nízký... Já prostě nevím!

Mili si všimne Melanie Navrátil a klátivou chůzí k ní zamíří.

Mili (m. o. – myšlenky): Sáčku!

Mili chytne Melanii Navrátil a bez varování ji začne líbat. Ta je překvapená, ale nebrání se. Bernard Koniklecový a Jana Zlomilová, přerušivše rozhovor, je se zájmem sledují.

[6] Evidentně mělo jít o slovo „banální“. Za úvahu stojí, zda ho v této zkomolené podobě řekl už ten hipster, nebo si ho tak teprve zapamatovala Jana Zlomilová.

Do místnosti právě svižným krokem vejde Sáček. Když dojde až k nim a uvědomí si, co se děje, šokovaně zírá na Mili a Melanii Navrátil.

Sáček: *(smutně:)* Vždyť...

Mili zaregistruje Sáčka, odtáhne se a přijde k němu. Chytne ho kolem pasu. Sáček je stále šokovaný, neví, co to má znamenat. Mili se vrátí k Melanii Navrátil a také ji chytne kolem pasu.

Melanie Navrátil: *(s pochybnostmi:)* Je vám dobře?

Mili: *(opile:)* Je mi krásně. Kolik vás vlastně je?

Mili se vrátí k Sáčkovi a pohladí ho po tričku.

Sáček: *(podrážděně:)* Co... co to děláte?

Mili: *(vesele:)* Musím zjistit, koho miluji, abych vám neublížila. *(Zamíří náhodným směrem.)*

Jura: Tím chtěla říct, že mluví z cesty a neví, co dělá.

Bernard Koniklecový: To jste dobře vysvětlil...

Melanie Navrátil: Pozor!

Mili narazí do krejčovské panny, obejme ji a svrhne na zem. Sáček se vyděsí a zavřeští. Mili je v pořádku na podlaze a objímá pannu.

Mili: Vás miluji. *(jemně:)* Neopouštěj mě! *(Políbí figurínu na hruď.)*

Melanie Navrátil: *(znechuceně:)* No fuj!

Sáček omdlí.

Jura: Sáčku! *(Vylekaně vyskočí a klekne si k sourozenci.)*

Vejde Antonie Hviezdoslava (slyšela křik).

Antonie Hviezdoslava: Co se tady děje? *(Všimne si Mili.) (zhrozeně:)* Milado! Proč ležíte na zemi?

Mili: *(Stále se tiskne k figuríně.)* Budu mít děti...

*** Neděle 31. července 2011 ***

18.15 *Líbánky*

Pokoj Mili, dopoledne. Mili a Sáček leží vedle sebe v posteli. Sáček se probudí z bezvědomí. Když se rozhlédne a uvědomí si, kde a s kým je, vezme pod peřinou bezvládnou ruku Mili a proplete si s ní prsty. Usměje se a opět zavře oči.

18.16 *Rozchod po telefonu*

Trolejbusová zastávka Nádraží Podolí směr Komunistická, večer. Čeká tu několik cestujících, mezi nimi Melanie Navrátil. Zazvoní jí mobilní telefon. Podívá se na něj a usměje se. Přijme hovor.

Melanie Navrátil: Haló.

Mili (m. o. – z telefonu): Dobrý den, Melanie Navrátil.

Melanie Navrátil: Dobrý den, Mili. Jak se cítíte?

Mili (m. o. – z telefonu): Už jsem vystřízlivěla. A také jsem hodně přemýšlela. Měly bychom se rozejít.

Melanie Navrátil šokovaně mlčí.

Mili (m. o. – z telefonu): Miluji Sáčka a on miluje mě. Vy už mě asi stejně nemilujete, že?

Melanie Navrátil: *(vykřikne:)* Miluji! Jak jste na to přišla, že ne?

Mili (m. o. – z telefonu): Když jsem byla opilá, nechala jste mě tu a v klidu jste odešla.

Melanie Navrátil: A co jsem měla dělat? Také se tak nezodpovědně opít?

Mili: Sáček se mnou zůstal přes noc, a dokonce se za mě postavil v hádce s dádou. Opravdu mu na mě záleží.

Melanie Navrátil: Ale vy přece milujete mě!

Mili (m. o. – z telefonu): Neměla jsem v tom jasno, ale teď se chci oddat jemu.

Melanie Navrátil: Nevěřím vám. Jestli to opravdu myslíte vážně, musíte mi to říct do očí!

Mili (m. o. – z telefonu): Proč?

Melanie Navrátil: Lidé by se přece měli sejít, aby se mohli rozejít.

Mili se začne do telefonu smát. Melanie Navrátil se rozčílí.

Melanie Navrátil: Víte co? Nesnáším vás. Ten váš věčný smích a že nic neberete vážně... Už vás nikdy nechci vidět!

Mili (m. o. – z telefonu): *(trochu nejistě, ale s náznakem souhlasu:)* Dobře.

Melanie Navrátil zavěsí. Přijde k lavičce a posadí se na okraj. Chytne se za břicho a postupně se rozpláče.

18.17 *Popírání*

Pokoj Melanie Navrátil, noc. Melanie Navrátil leží přikrytá v posteli a je smutná.

Melanie Navrátil (m. o. – myšlenky): Jak mi mohla tohle udělat? Vždyť mě miluje. Copak neví, jak to bolí, když mi řekne něco takového? To nemůže být pravda, to nemohla být Mili.

Vždyť mi dala to srdce na řetízku. Copak to jde rozejít se po telefonu s někým, kdo má vaše srdce zavřené v šatní skříni?

*** Pondělí 1. srpna 2011 ***

18.18 *Agrese (1)*

Záchod u Mili doma, ráno. Mili si právě vybaluje vložku, když vtom jí zazvoní mobilní telefon. Mili odloží vložku a přijme hovor.

Mili: Haló!

Melanie Navrátil (m. o. – z telefonu): Mili! Jak jste mi to mohla udělat?

Mili: Promiňte, ale teď opravdu ne...

Melanie Navrátil (m. o. – z telefonu): Proč jste to musela udělat zrovna mě? Jak jste mě mohla tak zradit? Po tom všem, co jsme spolu prožily. Já jsem vám také mohla dát košem,[7] ale udělala jsem to? Copak mě nemilujete? To mi neříkejte, vždyť cítím, jak na mě nemůžete přestat myslet.

Mili bez váhání zavěsí, vypne telefon, odloží ho a znovu vezme ranní menstruační vložku.

*** O deset minut později ***

[7] Idiom „dát někomu košem“ znamená jednostranně násilně ukončit mezilidský vztah s ním.

18.19 *Agrese (2)*

Pokoj Melanie Navrátil. Melanie Navrátil stojí u postele v pyžamu a u tváře si drží mobilní telefon.

Melanie Navrátil (do telefonu): To bylo od Sáčka hnusné, jak vás zmanipuloval. Dělám jen to, co si zasloužíte, ale čím jsem se o takovou bolest zasloužila já? Já už to bez vás nevydržím! Tohle si nezasloužím. Pokud jsem vám něčím ublížila, odpusťte mi. Bez vás umřu! Vraťte se, prosím! Přijďte okamžitě ke mně. Ano? *(Pauza.)* Prosím. Budu na vás čekat. *(Pauza.)* Prosím... Notak, nedělejte, že mě neslyšíte. *(Pauza.)*

Melanie Navrátil se podívá na displej. Zjistí, že hovor už je zavěšený. Rozzuřeně mrští telefon o podlahu. Ten se rozletí na několik kusů. Melanie Navrátil v afektu kopne (na nohou má ponožky) do postele. Zhroutí se a křičí bolestí. Její křik se rozléhá po celém domě.

*** Úterý 2. srpna 2011 ***

18.20 *Smlouvání (1)*

Pokoj Melanie Navrátil, ráno. Melanie Navrátil leží v posteli a přemýšlí.

Melanie Navrátil (m. o. – myšlenky): Mili mě už přestala milovat. Ale přece... *(Odkryje přikrývku a posadí se.)* Au... *(Ucukne, dotknuvši se nohou podlahy.)* Ten palec je citlivý... Ale přece to mohu napravit. Možná mě v hloubi duše přece jen stále miluje. Ještě jsem ji neztratila. Nesmím se vzdát. Ach! Jak jsem mohla být tak hloupá a rozbít si palec, místo abych našla způsob, jak se k ní vrátit? *(Zamyslí se.)* Ale co mám dělat? Utéct k dádě jako dítě a vyplakat se? To by se mi ulevilo, ale jen na chvilku a Mili mi to nevrátí.

Zkusím zavolat Mojí vinné révě.

Melanie Navrátil otevře zásuvku nočního stolku a vyloví dopis. V rychlosti na něm najde nové telefonní číslo Mojí vinné révy a nervozně se pokusí vzít z nočního stolku mobilní telefon, který tam není. Podívá se tam a uvědomí si to.

Melanie Navrátil (m. o. – myšlenky): No jo...

18.21 *Tady je Laris*

Chodba v domě rodiny Navrátil. Melanie Navrátil vytočí číslo na telefonu pevné linky. Po několika tónech se ozve Laris.

Laris (m. o. – z telefonu): Haló?

Melanie Navrátil: Dobrý den. Zde Melanie Navrátil. Je tam Moje vinná réva?

Laris (m. o. – z telefonu): Ne, tady je Laris.

Melanie Navrátil: Ale bydlí s vámi, že?

Laris (m. o. – z telefonu): Ano.

Melanie Navrátil: A je doma?

Laris (m. o. – z telefonu): Ne.

Melanie Navátil nechápavě zakoulí očima.

Melanie Navrátil: A kde tedy je?

Laris (m. o. – z telefonu): V práci.

Melanie Navrátil: Tak brzy? Když já bych ji tak potřebovala...

18.22 *Léky*

Nemocniční pokoj, ráno. U postele jednoho z pacientů stojí Dita Navrátil (zkušená zdravotní sestra) a Moje vinná réva (nastupující zdravotní sestra). Moje vinná réva dává PACIENTOVI *léky, ten je nechce.*

pacient: Já žádné pilulky nepotřebuji.

Moje vinná réva: Udělají vám dobře.

pacient: Mně už nic nepomůže. Nechte mě umřít.

Moje vinná réva: Copak nemáte nic, na co se můžete těšit po uzdravení? Něco hezkého...

pacient: Mně už je všechno jedno.

Moje vinná réva: Pokud je vám všechno jedno, tak si alespoň vezměte ty léky.

pacient: A dáte mi s nimi pak pokoj?

Moje vinná réva: *(mile:)* Jistě. Do oběda.

pacient: Tak dobře. *(Vezme si léky a zapije je.)*

18.23 *Vražda idealismu*

Nemocniční chodba, ráno. Moje vinná réva a Dita Navrátil vyjdou z pokoje.

Moje vinná réva: Trochu mě trápí... Co když mě teď někdo potřebuje a já mu nemohu pomoci, protože musím být tady a budit pacienty, kterým se chce ještě spát, a dávat jim léky, za které ani nepoděkují.

Dita Navrátil: Na světě jsou právě miliony lidí, kteří trpí či umírají a nemůžete pro ně nic udělat. Ve skutečnosti můžete zvládnout jen to, co je ve vašich silách.

Moje vinná réva: Ale to je... smutné.

Dita Navrátil: Tenhle idealismus já znám, ale nesmíte si to tak brát. Až se dostaneme na psychiatrické oddělení, ukážu vám tam několik pacientů, kteří chtěli sami spasit svět, a uvidíte, jak dopadli. To není správná cesta.

Moje vinná réva: A co by bylo lepší?

Dita Navrátil: Nejlepší je dělat pořádně a svědomitě svoji práci a to ostatní nechat zase na těch druhých.

Moje vinná réva je smutná.

Dita Navrátil: Máte pocit, že ve vás něco umírá, že?

Moje vinná réva: *(souhlasně:)* Uhm.

Dita Navrátil: Zažila jsem to mnohokrát, vlastně to zažívám ještě i dnes. Ale pokud chcete být zdravotní sestrou, musíte se s tím naučit žít. Nejste s tím sama. A lékaři jsou na tom ještě hůř. Těm občas umírají pacienti pod rukama...

18.24 *Smlouvání (2)*

Zpět na chodbě domu rodiny Navrátil.

Melanie Navrátil (m. o. – myšlenky): *(smutně:)* Proč mi nic nevychází? Nikdy mi nic nevychází... Ale teď to nesmím vzdát. Zkusím...

Melanie Navrátil vytočí zpaměti jiné číslo.

Karel Krejčí (m. o. – z telefonu): Haló?

Melanie Navrátil: Dobrý den, zde Melanie Navrátil. Je doma Ester Krejčí?

Karel Krejčí (m. o. – z telefonu): Zavolám ji.

Melanie Navrátil: Děkuji.

Ester Krejčí (m. o. – z telefonu): Haló?

Melanie Navrátil: Dobrý den, Ester Krejčí.

Ester Krejčí (m. o. – z telefonu): Dobrý den.

Melanie Navrátil: Představte si, že Mili se se mnou rozešla. Hrozně to bolí. Miluji ji. Tedy vlastně bolelo, teď už mě víc bolí pravý palec na noze, protože jsem se tak trochu kopla, ale stejně bych se k ní chtěla vrátit.

Ester Krejčí (m. o. – z telefonu): Hm... promiňte, ale vaše problémy mě nezajímají. Nemyslím si, že by na světě existoval někdo, koho by zajímaly. Zkuste najít jinou oběť svých výlevů.

Melanie Navrátil: Ale já myslím, že byste mi mohla poradit díky vaším znalostem.

Ester Krejčí (m. o. – z telefonu): To je pravda. To by mi mohlo pomoci proti komplexu méněcennosti, který si nyní kompenzuji arogantním a asociálním chováním...

Melanie Navrátil: Takže mi pomůžete? Potřebuji vás.

Ester Krejčí (m. o. – z telefonu): Souhlasím. Pokusím se vám poradit, pokud to bude v mé kompetenci.

Melanie Navrátil: Když... Mili mi zavolala, že už mě nemiluje a že se se mnou chce rozejít, ale já ji stále miluji a bolí mě to!

Ester Krejčí (m. o. – z telefonu): Uvedla nějakou konkrétní příčinu, proč se domnívá, že vás přestala milovat?

Melanie Navrátil: *(smutně:)* Prý se milují se Sáčkem. Seznámili se v letní škole před dvěma týdny.

Ester Krejčí (m. o. – z telefonu): Aha. No, v tom případě byste možná měla o radu požádat spíše partnerskou a rodinnou poradnu než bývalého spolužáka nezkušeného v partnerských vztazích, ale nejspíš vám tam poradí to vzdát a smířit se s tím.

Melanie Navrátil: To nechci slyšet!

Ester Krejčí (m. o. – z telefonu): Pokud vás neuspokojí rady zkušených psychologů, stále se můžete obrátit na vyznavače alternativních přístupů.

Melanie Navrátil se zamyslí.

18.25 *Věštec otaku (1)*

Věštcovo sklepení,[8] *u stolu sedí Melanie Navrátil a proti ní* VĚŠTEC.

věštec: Co vás ke mně přivádí?

Melanie Navrátil: Chtěla bych vědět, zda se Mili rozejde se Sáčkem, bude mě znovu milovat a zda se mnou stráví zbytek života. Moc to potřebuji vědět.

věštec: Předpovědi nebývají tak konkrétní. Neodpovídají na otázky, ale ukazují nám správnou cestu a dávají naději. Cítím z vás velikou touhu, ale bez pokory to nejde. Musíte být připravena otevřít své srdce, pokud se chcete dozvědět pravdu.

Melanie Navrátil: Jsem ochotna... pokorně prosím...

věštec: Tak tedy dobře. Vyložím vám z karet vaši budoucnost. Nebude vám vadit platba předem?

Melanie Navrátil: Ne.

věštec: V tom případě pět tisíc KED, prosím.

[8] Svíčkami osvětlený sklep. Jedna ze zdí je obložena skleněnými regály s vystavenými měřítkovými figurkami z anime. Mezi nimi leží několik křišťálových koulí a další podobné pomůcky.

Melanie Navrátil: *(Vytáhne peněženku.)* Mohu v korunách českých?

věštec: Jistě. Bude to pět set dvacet korun českých.

Melanie Navrátil podá věštci dvě dvousetkoruny, stokorunu a dvě desetikorunové mince.

*** O 15 MINUT POZDĚJI ***

18.26 *Věštec otaku (2)*

Věštcovo sklepení. Před Melanií Navrátil leží sedm karet, čtyři v jednom řádku a tři v druhém. VĚŠTEC *vykládá jejich obsah, Melanie Navrátil to pasivně sleduje.*

věštec: Je tu dvakrát *Mág.* To nejspíš znamená, že ve vašem životě se objeví dva okouzlující lidé.

věštec: *Dáda.* Možná se stanete rodičem.

věštec: *Sakura*[9]. Z neznalosti něco rozbijete, možná něčí vztah, nebo vlastní život, a budete to muset dát do pořádku.

věštec: *Odmocnina ze dvou lomeno dvěma.* Bude to složité.

věštec: *Kniha.* Stane se z toho napínavý, výjimečný a osudový příběh, který jednou budete s nostalgií vyprávět.

věštec: *Děravý deštník.* Budete o všem vědět, ale bude vám to platné jako děravý deštník při krupobití. Nebude vám pomoci, dokud nebude po všem. To je vše.

Melanie Navrátil: A mám šanci, aby mě Mili znovu milovala?

věštec: To v kartách není.

Melanie Navrátil je smutná.

*** Středa 3. srpna 2011 ***

18.27 *Nemyslete na slona*

Hala v domě rodiny Navrátil, dopoledne. Melanie Navrátil sedí v koutě a zírá na podlahu před sebe. Přijde k ní Dita Navrátil.

Dita Navrátil: Melanie,[10] co tu děláte?

Melanie Navrátil: *(depresivně:)* Hraju hru „nemysli na Mili“[11]. Právě jsem prohrála. Pravidla jsou následující: Zaprvé: Vítězí ten, kdo zapomene na Mili. Zadruhé: Kdo si vzpomene na Mili nebo mu ji někdo připomene, prohrává a musí to oznámit všem okolo.

Dita Navrátil: *(vlídně:)* Nechcete raději vyleštit umývadlo v koupelně? Je trochu zašlé.

Melanie Navrátil: *(lhostejně:)* Dobře. *(Vstane.)*

[9] Jde o aluzi na anime [*Cardcaptor Sakura*], kde v prvním díle desetiletá dívka objeví knihu plnou magických karet. Když ze zvědavosti přečte jméno jedné z nich (The Windy), vyvolá tím kouzelný vítr, který karty rozmetá do dalekého okolí. Následně se objeví Kerberos, strážce karet, který jí vysvětlí, že uvolněné karty představují obrovské nebezpečí, a uloží jí karty najít a zneškodnit.

[10] Oslovování jednoho člověka samostatným rodným jménem je v EDDR přípustné jen tehdy, když s ním má mluvčí koherentní příjmení; viz E.20.

[11] Odkazuje k paradoxní anglické hře The Game, jejímž herním cílem je zapomenout, že ji hráč hraje. Když si na to vzpomene či mu to někdo připomene, prohrál. Vedle toho tato zmínka také poukazuje na paradox, že čím víc se člověk snaží nemyslet na něco tak bezvýznamného jako třeba slon či Mili, tím víc mu to nejde.

18.28 *Mánie*

Hala v domě rodiny Navrátil v noci. Je rozsvíceno a Melanie Navrátil zoufale špinavou útěrkou otírá prach ze skříňky v rohu. Je ospalá. Přijde Dita Navrátil (v pyžamu).

Dita Navrátil: Takhle to spíš zašpiníte.

Melanie Navrátil: *(ospale:)* Nedělejte si starosti, to se utře, až to vezmu posedmnácté.

Dita Navrátil: Podívejte se, je hezké, že celý den uklízíte, ale musíte se také vyspat.

Melanie Navrátil: Nechci spát! *(Útěrka jí vypadne z ruky na podlahu.)* Když pracuji, je mi dobře. *(Zvedne útěrku a dál utírá prach.)*

Dita Navrátil: Jak myslíte, ale když se nevyspíte, celý den pak nic neuděláte, bude vás všechno bolet a vůbec vám to nebude myslet.

Melanie Navrátil: Nechci spát!

Dita Navrátil: Už jste dospělá, tak vám to nebudu rozmlouvat, ale následky ponesete sama, tak si to raději rozmyslete.

Dita Navrátil odchází.

*** Čtvrtek 4. srpna 2011 ***

18.29 *Ospalost*

Hala v domě rodiny Navrátil, kolem poledne. Dita, Edgar, Filip a Melanie Navrátil sedí u masivního ocelového stolu a jedí polévku (slepičí vývar). Melanie Navrátil je velmi ospalá a přemáhá se. Nabere si lžíci polévky, nechá ji ve vzduchu a chvíli na ni zírá.

Dita Navrátil: *(Filipu Navrátilovi:)* Vidíte? Tak dopadnete, když budete ponocovat.

Melanie Navrátil si pomalu vsune lžíci do úst a vrátí ji do polévky.

Filip Navrátil: A dostane se z toho někdy?

Dita Navrátil: Když to udělá jen jednou, přejde to, až se pořádně vyspí.

Melanie Navrátil odsune talíř a položí hlavu na stůl.

Edgar Navrátil: Ale to půjde až v noci, kdy normálně spíte.

Melanie Navrátil nespokojeně zamručí.

*** Sobota 6. srpna 2011 ***

18.30 *Deprese*

Pokoj Melanie Navrátil, dopoledne. Melanie Navrátil leží na přikrývce a nehýbe se.

Melanie Navrátil (m. o. – myšlenky): *(depresivně:)* Všechno, co jsem kdy cítila, pomalu mizí. Vyhasínám. Nikdo už mě nepotřebuje. Kdybych umřela, bylo by jim lépe. Moje vzpomínky pomalu chládnou a mizí. *(Pauza.)* Nemá smysl žít; život je jen reklamní trik, jak z lidí dostat peníze.

Do pokoje vstoupí Edgar Navrátil.

Edgar Navrátil: Melanie, máte hovor.

Melanie Navrátil vstane.

Melanie Navrátil: Já?

Edgar Navrátil mlčí. Melanie Navrátil se otráveně zvedne z postele a odejde na chodbu.

18.31 *Meteor*

Chodba v domě rodiny Navrátil. Na skříňce leží telefonní přístroj s odloženým sluchátkem. Melanie Navrátil sluchátko vezme.

Melanie Navrátil: Haló?

Tamara Janů: Dobrý den, Melanie Navrátil.

Melanie Navrátil: *(apaticky:)* Dobrý den, Tamaro Janů.

Tamara Janů: Věděla jste, že když magma vyteče na povrch, stane se z něj láva?

Melanie Navrátil: To už jste mi říkala někdy v kvintě.

Tamara Janů: Představte si, že jsem teď zjistila, že když meteoroid dopadne na povrch, stane se z něj meteorit!

Melanie Navrátil: A to voláte, abyste to řekla zrovna mě?

Tamara Janů: Ano, protože moji sestru to nezajímá.

Melanie Navrátil: To mě nepřekvapuje. Mě teď nezajímá vůbec nic. Ale... Jak jste na to vlastně přišla?

Tamara Janů: Dáda mi koupila videokameru, tak jsem se rozhodla, že natočím film a stanu se filmovou hvězdou. Budu v něm hrát roli geniálního fyzika, který vysvětlí emoce pomocí fyzikálních zákonů. A tak jsem se na tu roli připravovala pomocí Stanislavského metody[12] a zabývala jsem se rozdílem mezi metrologií a meteorologií a v jedné encyklopedii jsem se dočetla o meteorech.

Melanie Navrátil: *(Vzdychne si.)* Víte, že vám teď docela závidím tu schopnost žít bez pocitů?

Tamara Janů: To je zajímavé. Jak to?

Melanie Navrátil: Mili mě opustila.

Tamara Janů: A vyvolalo vám to nějaké emoce?

Melanie Navrátil: *(smutně:)* Ano.

Tamara Janů: Jaké?

Melanie Navrátil: Teď nemám náladu vám to vysvětlovat, ale děkuji, že jste se zeptala.

Tamara Janů: Není zač.

*** Pondělí 8. srpna 2011 ***

18.32 *Zrození shopaholika*

Tržnice v Židli, večer. Melanie Navrátil se dvěma prázdnými nákupními taškami prochází mezi stánky s botami a oděvy a rozhlíží se.

[12] Stanislavského metoda je vrcholně náročná forma herecké přípravy, která vyžaduje podrobně a prakticky poznat životní styl postavy a po dobu hraní role se s ní úplně identifikovat a zcela se do ní vcítit. Díky tomu pak herec zvládne ztvárnit svoji postavu naprosto přesně a věrohodně. (Nicméně, dle mého názoru by taková příprava prospěla i scénáristům.)

Melanie Navrátil (m. o.): Dostala jsem nákupní seznam a vyrazila do Židle. Ale když jsem viděla ty džíny, které ještě nikdo nenosil, a ty nevyužité podzimní boty, které jako by dychtily po tom, aby je někdo chtěl a potřeboval, měla jsem pocit, jako by mi mohly nahradit to, o co jsem přišla.

18.33 *Smíření*

Železniční stanice Židle, večer.

Melanie Navrátil (m. o.): Takže jsem se toho seznamu nějak moc nedržela...

Z podchodu vyjde Melanie Navrátil s nákupními taškami plnými oděvů a krabic s botami. Lekne se. Na nástupišti stojí vedle sebe Sáček a Mili. Dívají se jiným směrem, takže si jí ještě nevšimly.

Melanie Navrátil (m. o.): Teprve tehdy jsem si to uvědomila. Když tam stály vedle sebe, opravdu jim to slušelo. Najednou mi bylo jasné, že to tak má být. Ony k sobě patří. To já jsem udělala chybu. Ta bolest, která mě potkala, nebyla její vina. Také jsem jí ubližila a nyní jsem si přála, aby mi odpustila.

Melanie Navrátil opatrně přijde k nim.

Melanie Navrátil: *(prosebně:)* Mili...

Mili a Sáček se k ní otočí. Mili se trochu zastydí. Melanie Navrátil si odloží tašky na zem.

Mili: Melanie Navrátil — chtěla bych se vám omluvit.

Melanie Navrátil: Ne, to já jsem udělala chybu. Byla jsem zaslepená a vůbec mi nedocházelo, co se děje.

Mili: *(Zasměje se.)* To ano, ale to byla vlastně jedna z věcí, která se mi na vás líbila.

Mili koukne na Sáčka, ten se spiklenecky usměje.

Melanie Navrátil: Lituji toho, jak jsem se k vám chovala. Myslíte, že to mohu nějak napravit?

Mili: Nemusíte. Odpouštím vám.

Melanie Navrátil: Děkuji.

Mili: Každý dělá chyby, i já. Neměla jsem vám to říct tak přímo a natvrdo.

Melanie Navrátil: *(Zesmutní.)* Jenže já bych vás jinak asi neposlouchala.

Mili: Aha. Takže jsem musela... Ale nechtěla jsem vás ranit. Nenapadlo mě, že budete tak křehká. Nevypadáte na to. A možná jsem ještě nebyla tak střízlivá, jak jsem si myslela.

Melanie Navrátil: Ale měla jste mi to říct osobně.

Mili: Máte pravdu. To jsem měla.

Melanie Navrátil: Proč jste vlastně dělala tu párty?

Mili: *(Trochu se stydí.)* Víte, to se těžko vysvětluje. Když... já jsem měla silné city k vám oběma a bylo mi jasné, že pokud se nerozhodnu, budeme tím trpět všechny. *(na Sáčka:)* Sáček mě chápe.

Sáček přikývne.

Melanie Navrátil: Takže si s ním rozumíte?

Mili a Sáček se na sebe usmějí. Mili pak odpoví.

Mili: Ano.

Melanie Navrátil: To je dobře. Přeju vám, ať je vám spolu dobře a ať se vám daří.

Sáček: My vám také.

Melanie Navrátil: Děkuji a na shledanou.

Mili: Na shledanou.

Melanie Navrátil zvedne nákupní tašky, kousek s nimi poodejde a podívá se na jejich obsah.

Melanie Navrátil: Ach jo... za tohle dostanu vynadáno.

*** Neděle 14. srpna 2011 ***

18.34 *Krupobití*

Nástupiště železniční stanice Podolí pozdě odpoledne. Obloha je zatažená a slabě prší. Přijede krátký osobní vlak a zastaví.

hlášení (m. o.): Stanice Podolí. Osobní vlak linky 2 ze směru Černohorský průsmyk přijel k nástupišti číslo dvě, kolej druhá. Vlak zde jízdu končí.

Vystoupí cestující, mezi nimi i Melanie Navrátil s malým batohem.

Ke zvuku deště se postupně přidávají kroupy. Většina cestujících odejde do podchodu. Melanie Navrátil zůstane stát na okraji nástupiště, chráněného kovovým zastřešením, a dívá se k nebi. Krupobití zvolna zesiluje a cinkavé zvuky, které vydávají kroupy narážející do zastřešení nástupišť, jsou čím dál hustější až připomínají jakousi zvláštní zašuměnou hudbu.

Melanie Navrátil (m. o.): Od mala jsem si myslela, že když se budu dostatečně snažit, mohu tak získat cokoliv. Ale teď mi to připadne bláhové. Svět je fascinující a nevyzpytatelný a občas jsou člověku všechny ambice a píle platné jako děravý deštník a musí se smířit s okolnostmi.

Mladý člověk pak křičí jako novorozenec, protože svět mu připadá krutý a bezútěšný, ale stejně jako on časem zjistí, že to tak zdaleka není. Ty okolnosti nejsou tak zlé, jak mu připadají, a nakonec se *přece* najde někdo, kdo o něj stojí a kdo mu uspokojí jeho základní potřeby, aniž by za to chtěl zaplatit předem.

I když svět není něžný jako děloha, chci v něm žít a cítit radost.

Melanie Navrátil se usměje a dál sleduje krupobití.

*** Sobota 10. září 2011 ***

18.35 *Dospělost*

Pokoj Melanie Navrátil, kolem poledne. Melanie Navrátil přebírá věci ve skříni. Některé z nich pokládá na podlahu před skříní.

Melanie Navrátil (m. o.): Dáda Dita mi tehdy nakonec nevynadala. Přišla jsem o zbytek úspor z loňské brigády a to oblečení jsem si musela všechno vyprat. Za to mi rodiče zbytek dluhu odpustili. Měla jsem radost, že to tak dopadlo. Připadala jsem si dospělá a poprvé po dlouhé době jsem měla znovu radost i sama ze sebe, i když jsem byla bez práce, bez vlastního telefonu a na mizině.

Melanie Navrátil vytáhne ze skříně reklamní leták s nápisem, vstane a na světle si ho prohlédne:

Je potrat Sophiina volba?
Nemluvňata k usmrcení – v Horké bramboře!

Melanie Navrátil nostalgicky vzdychne.

Melanie Navrátil (m. o. – myšlenky): Bývaly to příjemné a bezstarostné doby, když jsem ještě byla předseda třídy a všechno za mě rozhodovali a řešili jiní.

Melanie Navrátil odloží leták.

Melanie Navrátil (m. o. – myšlenky): Ale ty doby jsou pryč. Bude se mi po nich stýskat...

Z vnitřní strany dveří skříně sejme Miliin náhrdelník s červeným papírovým srdcem. Odejde s ním.

18.36 *Popelnice*

Kovová popelnice u chodníku u předzahrádky. Přijde Melanie Navrátil a odklopí víko. Popelnice je už téměř plná, nahoře leží složené noviny. Melanie Navrátil položí náhrdelník na ně. Pohledem se s ním rozloučí, bez zaváhání zaklopí víko a odchází.

18.37 *Nový začátek*

Chodba u vchodových dveří domu rodiny Navrátil, odpoledne.

Melanie Navrátil (m. o.): Když jsem se smířila s tím, že Mili miluje jinou, byla jsem připravena svěřit důvěru někomu dalšímu. Napadlo mě, že život není to, po čem nejvíc toužíme, ale to, co nám druzí dají, a také to, co my můžeme dát jim. Nevím, zda je to moudré, ale když tomu věřím, cítím se lépe. Už se mi nestýská.

Zazvoní domovní zvonek.

Melanie Navrátil (m. o.): Ke konci srpna jsem s rodiči odjela na dovolenou do zahraničí a seznámila se tam s Valérií Komárkovou.

Přijde Melanie Navrátil a otevře dveře. Za nimi stojí Valéria Komárková.

Valéria Komárková: Lúbim ťa.

Melanie Navrátil: *(Usměje se.)* Já vás také.

Obejmou se.

∑ Shrnutí epizody S02E08

Toto byla osmnáctá epizoda příběhů Ester Krejčí a jejích spolužáků. Melanie Navrátil po maturitě nesehnala žádnou letní brigádu a v letní škole výtvarných umění, kam šla Mili, už měly obsazeno. Mili se tam sblížila s dívkou, která si říkala Sáček a chtěla se stát kadeřníkem. Mili připadalo, že miluje Melanii Navrátil i Sáčka. Melanie Navrátil nevěřila v polyamorii, tak Mili uspořádala párty, kam pozvala obě a chtěla se tam mezi nimi rozhodnout.

Protože měla starosti, opila se. Sáčkův sourozenec Jura jí pomohl s tříděním slaného pečiva. Bernard Koniklecový řekl, že tančí v taneční skupině Porodní med. Janu Zlomilovou prý opustil Boris Bezděkovský, protože dal přednost hipsterovi, který ji označil jako „bananální“. Janě Zlomilové dělalo starosti, že je jedináček.

Mili byla čím dál opilejší, a když políbila krejčovskou pannu, Sáček to nevydržel a omdlel. Mili upadla do bezvědomí také, a tak je obě spolu odnesly do Miliiny postele. Mili se po nové zkušenosti rozhodla pro Sáčka a telefonicky oznámila Melanii Navrátil rozchod.

Melanii Navrátil to první den bolelo.

Druhý den zažila nával vzteku, který si nejprve chtěla vybít na Mili, ale když ta zavěsila, Melanie Navrátil rozbila telefon a těžce si nakopla palec.

Třetí den se rozhodla najít jiné způsoby, jak se k Mili vrátit, a zavolala svým přátelům. Moje vinná réva jí nemohla pomoci, protože byla v zaměstnání, kde budila pacienty, kterým se ještě chtělo spát, a roznášela jim léky, o které nestáli. Trápilo ji to, ale Dita Navrátil

jí vysvětlila, že se s tím musí naučit žít. Ester Krejčí zprvu nechtěla Melanii Navrátil ani vyslechnout, nakonec jí však poradila navštívit partnerskou a rodinnou poradnu. Melanie Navrátil se ale místo toho rozhodla navštívit věštce, který sbíral měřítkové figurky z anime. Ten si nechal zaplatit předem a vyložil jí karty; odpověď na její otázku v nich však nebyla.

Čtvrtý den zoufalá Melanie Navrátil zkoušela hrát hru „nemysli na Mili“ a prožila uklízecí mánii, díky níž se pořádně nevyspala a další dva dny byla beznadějně ospalá.

Sedmý den, když její stav přešel v depresi, jí zavolala Tamara Janů, aby jí sdělila, že když meteoroid dopadne na povrch, stane se z něj meteorit. Melanie Navrátil jí záviděla schopnost žít bez pocitů. Za několik dní vyrazila na rodinný nákup, ale místo toho, co měla, nakoupila oděvy a boty, protože jí připadalo, jako by jí mohly nahradit ztracený vztah.

Na železničním nástupišti potkala Mili a Sáčka spolu. Když je uviděla, uvědomila si realitu a smířila se s tím, že Mili miluje jeho. Melanie Navrátil a Mili se navzájem omluvily za své chování a popřály si šťastné životy. Zanedlouho Melanie Navrátil zažila skutečné krupobití, které ji přimělo zamyslet se nad sebou, nad životem a nad světem kolem sebe. A rozhodla se, že i když ten svět není něžný jako děloha, chce v něm žít a cítit radost.

Na zahraniční dovolené se seznámila s Valérií Komárkovou a už bez bolesti vyhodila náhrdelník, který symbolizoval její vztah s Mili.

Hudba k titulkům:
The Script: *Six Degrees of Separation*[13]

Osoby

původní vztah:
Melanie Navrátil (žena, 19)
Mili (žena, 21)
nová dívka Mili:
Sáček (žena, 20)
nová dívka Melanie Navrátil:
Valéria Komárková (žena, 23)
přátelé, kamarádi a známí:
Tamara Janů (žena, 20)
Bernard Koniklecový (muž, 20)
Ester Krejčí (žena, 20)
Laris (muž, 19)
Moje vinná réva (žena, 20)
Jana Zlomilová (žena, 19)
zkušená zdravotní sestra, dáda Melanie Navrátil:
Dita Navrátil (žena, 43)
dáda Melanie Navrátil:
Edgar Navrátil (muž, 45)
sourozenec Melanie Navrátil:
Filip Navrátil (muž, 14)
sourozenec Sáčka:
Jura (muž, 21)
dáda Ester Krejčí:
Karel Krejčí (muž, 48)
dáda Mili:
Antonie Hviezdoslava (žena, 41)
věštec otaku:
věštec (muž, 35)
vyučující v letní škole:
vyučující (muž, 29)
zaměstnanec gymnázia Západní Město:
pracovník (muž, 32)
pacient:
pacient (muž, 55)
speciální postavy:
hlášení (ženský hlas)
hlas vypravěče (mužský hlas)

[13] [*Six Degrees of Separation*]

Tento dokument není e-book, ale ukázka z jedné z těchto knih:

- SINGULARIS. *Ester Krejčí : 1. a 2. série.* 1. vydání. Šlapanice: David Hromádka, 2018. ISBN 978-80-270-4308-8.
- SINGULARIS. *Ester Krejčí : Dodatky.* 1. vydání. Šlapanice: David Hromádka, 2018. ISBN 978-80-270-4309-5.

Pro delší čtení a lepší zážitek doporučuji si sehnat výtisk původní knihy. (Tato ukázka je určena především pro snadné sdílení mezi fanoušky a prohlížení na počítači; není optimalizována pro zobrazení na čtečkách e-knih, písmo může být příliš malé a obrázky méně kvalitní.)

Pro další informace (např. seznam pramenů k citacím), užitečné odkazy, kontakt s fanoušky apod. navštivte **Ústřední rozcestník seriálu Ester Krejčí**:

`http://esterkrejci.mzf.cz/`

© Singularis
Tento dokument (s výjimkou této stránky) je výňatkem z díla „Ester Krejčí“ a podléhá licenci *Creative Commons Uveďte autora-Zachovejte licenci 3.0 Česko*.
Pro zobrazení licenčních podmínek navštivte:

`https://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/cz/`

Dílo smíte:

- **Sdílet** – rozmnožovat a distribuovat materiál prostřednictvím jakéhokoli média v jakémkoli formátu.
- **Upravit** – remixovat, změnit a vyjít z původního díla pro jakýkoliv účel, a to i komerční.

Za těchto podmínek:

- **Uveďte původ** – Je Vaší povinností uvést autorství, poskytnout s dílem odkaz na licenci a vyznačit vámi provedené změny. Toho můžete docílit jakýmkoli rozumným způsobem, nicméně nikdy ne způsobem naznačujícím, že by poskytovatel licence schvaloval nebo podporoval vás nebo váš způsob použití díla.

  V případě tohoto dokumentu jsou/mohou být relavantní následující informace:

Uvedení autorství	Singularis
Název díla	Ester Krejčí
Název licence	Creative Commons Uveďte autora-Zachovejte licenci 3.0 Česko
Odkaz na licenci	https://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/cz/
Další údaje	Doslovný výňatek z díla.

Uvedení autorství	casa.de.locos
Název díla	Ester Krejčí
Název licence	Creative Commons Attribution 4.0 International, změny: Creative Commons Uveďte autora-Zachovejte licenci 3.0 Česko
Odkaz na licenci	https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.cs https://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/cz/
Další údaje	Graficky upravil/a Singularis.

Uvedení autorství	casa.de.locos
Název díla	Moje vinná réva
Název licence	Creative Commons Attribution 4.0 International, změny: Creative Commons Uveďte autora-Zachovejte licenci 3.0 Česko
Odkaz na licenci	https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.cs https://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/cz/
Další údaje	Graficky upravil/a Singularis.

  Pokud jste si jistý/jistá, že vámi použitý obsah neobsahuje části některého z uvedených děl, údaje o daném díle uvádět nemusíte.

- **Zachovejte licenci** – Pokud budete toto dílo upravovat, pozměňovat nebo na něj navazovat, musíte svoje odvozená díla vystavovat pod stejnou licencí jako původní dílo.
- **Žádná další omezení** – Nesmíte použít právní omezení nebo účinné technické prostředky ochrany, které by omezovaly ostatní v možnostech poskytnutých touto licencí.